

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἡμᾶς ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Σεντάματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΥΠΟ

Ξ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ

θὰ διανέμονται καὶ θὰ δίδονται εἰς πώλωσιν τακτικὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ἔνεκα τῆς ἐορτῆς τῆς Παναγίας ἐκδοθήσεται τῇ προσεχῇ Τρίτῃ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οἱ τελευταῖοι περὶ τὰ πρόσωπα τῶν ὑπουργῶν ἀνὰ κατὰ διὰ μετασχηματισμοὶ ἀπέδειξαν διὰ μυριοστὴν φορὰν ἅτι παρ' ἡμῖν ὅλη ἡ πολιτικὴ δράσις συγκεντροῦται περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἐπομένως οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φέρωσιν ἄλλον χαρακτῆρα ἢ τὸν προσωπικόν. Οἱ λοιποὶ ὑπουργοί, στερούμενοι πάσης κοινοβουλευτικῆς ἰσχύος ἢ σημασίας, καὶ πολλάκις ἀναδεικνύμενοι βουλευταὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς πολιτικῆς ἐργασίας, προσλαμβάνονται ἀπλῶς ὡς ὑπάλληλοι τοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον δόκιμοι περὶ τὴν μηχανικὴν τῶν ὑπουργείων ὑπηρεσίαν. Οἱ νοσηρότεροι μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες δι' ἐντελοῦς ἀφανείας κατορθοῦσι νὰ προφυλάττωνται ἀσφαλῶς ἀπὸ τῶν ἐπιθέσεων τῆς ἀντιπολιτευσεως καὶ πολλάκις ν' ἀπολαμβάνωσι συμπαιθῶν μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων τοῦ ὑπουργείου. Θὰ ἦτο μάχρὰ ἡ ἐξήγησις τούτων καὶ τῶν τοιούτων φαινομένων, πρὸς παραγωγὴν τῶν ὁποίων συντρέχουσι πολλὰ καὶ ποικίλα αἰτία. Ἡ συνέπειά ὅμως τῶν τοιούτων ἡμῶν ἐθίμων εἶνε ὅτι πᾶς ἀγὼν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ὑπουργείου προσωποποιεῖται καὶ ἐκτραχύνεται· διότι καὶ περὶ ἰδεῶν ἂν γίνεσθαι ὁ ἀγὼν, δὲν προβάλλει ἐνώπιον τῶν ἀγωνιζομένων εἰμὴ ἐν καὶ μόνον πρόσωπον, ὑπεύθυνον κατ' οὐσίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ χρηματίσαντες παρ' ἡμῖν πρωθυπουργοὶ οὕτως ἐνόησαν πάντοτε τὸ πολιτεύεσθαι· ἀνάγκη δὲ χρόνου μακροῦ καὶ ἐπιμόνου διαδόσεως πολιτικῶν ἰδεῶν ὅπως καταρτισθῶσιν ἐκ τῶν βουλευτῶν ὑπουργοὶ ἡσυχασμένοι ἔστω καὶ περὶ τὰ στοιχειωδέστερα τῆς πολιτικῆς καὶ ὄχι περὶ μόνον τὸ ραδιουργεῖν.

Εἶνε δὲ ταῦτα πρὸ πάντων ἀληθῆ προκειμένου περὶ ἐξω-

τερικῆς πολιτικῆς, ἐξ ἧς πλὴν τριῶν ἢ τεσσάρων προσώπων ἐν Ἑλλάδι οἱ λοιποὶ οὐδὲ τὸ ἄλφα κἂν γνωρίζουσιν. Ἰδιαζόντως δὲ οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν εἶνε δυσμαθέστατοι περὶ τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τὸ πνεῦμα τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ἡ μεγαλειτέρα αὐτῶν φιλοδοξία εἶνε τὸ νὰ κατορθώσωσι νὰ ἔλθωσιν εἰς προσωπικὴν τινα σχέσιν πρὸς ἰσχυρόν τι πρόσωπον καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐξ αὐτοῦ ὁδηγίαν. Τί δὲν ἐμηχανεῖσθαι ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργός, ὅπως καταστῆ ἐν Ἑλλάδι ὁ εὐνοούμενος τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐζητεῖ ὄργανον, ἵνα κατατοπιστεῖται τῆς Ἑλλάδος; Καὶ τί δὲν θὰ ἐδίδοε σήμερον, ἂν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐν μόνον μεδίαμα παρὰ τοῦ γέροντος πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας; Περὶ διπλωματικῆς δὲ ἀντιλήψεως καὶ αὐτοβουλίας οὐδὲ λόγος κἂν δύναται νὰ γίνῃ προκειμένου περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπεμφαν πρεσβευτὴν, ἔστω καὶ Σκουλούδην, εἰς Παρισίους, διὰ νὰ συνομολογήσῃ ὡς μεσίτης ὑποπτοὶ δάνειον, ἑξαπατῶν τὸν κοινὴν γνώμην τῆς Γαλλίας. Ἐὰν ὁ πρωθυπουργός ἐνόει τὸ σημερινὸν πνεῦμα τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔβλεπεν ὅτι σήμερον οἱ μεσίται καὶ οἱ τραπεζίται δὲν ἐξασκοῦσιν ἐν ταῖς πολιταίαις τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ' ἐπιρροήν, καὶ ὅτι τοῦνκντιον πάντα τοῦ γίνονται δεκτοὶ μετὰ μεδίαματος ὀλίγον τι περιφρονητικῶν, ὅταν μάλιστα διδεται αὐτοῖς ἡ πρεσβεία ὡς ἀμοιβὴ μελλόντων δανείων.

Ἐὰν ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργός εἶχεν ὀλίγην τινα δόσιν τῆς νοσηρότητος ἐκείνης, ἥτις βλέπει πέραν τῶν θαλασσῶν, πολὺ θὰ ἐδίδοσε νὰ διαπραγματευθῆ σήμερον ἐν Παρισίοις δάνειον, ὅπερ θᾶπτον ἢ βράδιον θὰ φέρῃ εἰς σύγκρουσιν τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πρὸς τὴν κυβερνήσιν καὶ τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας. Καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἡ κοινὴ γνώμη δυσπιστεῖ τὰ μάλιστα πρὸς τοὺς μεσίτας καὶ τοὺς τραπεζίτας τοῦ φουράματος τοῦ κ. Σκουλούδη ἔνεκα τῶν πρὸ ἔτους καὶ ἐπέκεινα γνωστῶν αὐτῶν ἀθλῶν, ἐξ ὧν πολλαὶ περιουσίαι γαλλικαὶ ἄρδην κατεστράφησαν. Πρὸς δὲ τούτοις ἐγνωρίζεν ὁ κ. Τρικούπης ἔνεκα ἐπιποδίου τινος περὶ Κωπαίδος ὅτι παρὰ τῶν νῦν προέδρων τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὁ ἐν Μαδρίτῃ ἡμῶν πρεσβευτὴς δὲν χαίρει πολλὴν ὑπόληψιν τιμίου μεσίτου, ὥστε ἀδίκως προεξέφλησε τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀποστέλλων ἐκεῖ τοιοῦτον ἀντιπρόσωπον. Ἐὰν δὲ τῶρα λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Παρισίοις πρόκειται νὰ συντελεσθῆ ὁ κατὰ τῆς γερμανο-αὐστρο-ἰταλικῆς συμμαχίας συνασπισμὸς, ὅταν ἡ συμ-

μαχία αυτή καταστή ἐπιφοβός εις τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς, τότε μόνον θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι φραυδέστερα ὄργανα δὲν ἦδύνατο νὰ ἐκλέξῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὴν ἐν Παρισίοις. Ἐν τῇ περὶ Ἀνατολῆς διαμάχῃ Αὐστρίας καὶ Ρωσίας ἡ φίλη τῆς Γαλλίας εἶνε ἀπαραιτήτος ὅρος ὑπάρξεως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἂν μάλιστα ἤττηθῇ κατὰ τὰς προσχεθεῖς ἐκλογὰς ὁ Γλάδστον καὶ τὴν Γαλλίαν ταύτην στέλλετε ἕνα μεσίτην ὅπως ἐξαπατήσῃ;

Ἡ δημοκρατομένη Γαλλία, ἀπολακτίσασα τὴν πολιτικὴν τῶν δανειῶν, τείνει καθ' ἑκάστην ἀποστεροῦσα τοὺς τραπεζίτας καὶ τοὺς μεσίτας πάσης ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιρροῆς· ἡλιθιώτατα δὲ ἐξελέξατο ὁ κ. Τρικούπης τὴν στιγμὴν ἵνα ζητήσῃ δάνειον παρὰ τῆς Γαλλίας διὰ μεσιτικῶν συνδυασμῶν. Χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνομεν ἐκείθεν εἰδήσεις, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὅτι πρώτη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θ' ἀντιταχθῇ πάσῃ δυνάμει εἰς τὸ σχεδιαζόμενον ἑλληνικὸν δάνειον. Μεθ' ὅλων τὸν γεννητικὸν καὶ σχεδὸν τοιροικὸν τόκον, ὃν προσφέρουμεν εἰς τοὺς δανειστάς ἡμῶν, τὸ ἡμέτερον Κράτος ἐμπνέει δυσπιστίαν πάντοτε εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἕνεκα τῆς ἀθλίας αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύσεως, ἣν κατέστησεν ἀθλιεστέραν τὸ νέον εἰσαχθὲν ἐν τῇ διπλωματικῇ ἡμῶν μεσιτικῶν στοιχείον. Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ἡμιλῇ τις περὶ διπλωματίας πρὸς κεφαλὰς, αἰτίνας ἐκνοορήσαν ἐν ἑαυταῖς ὡς εὐφροσύνην ἐπινοίαν τὴν σύστασιν ἐν Παρισίοις Πανελληνίου Συλλόγου ἐξ ἑνὸς ἱατροῦ, ἑνὸς δημοσιογράφου καὶ δύο ἢ τριῶν σπουδαστῶν, ὃν ἠναγκάσθησαν νὰ διαλύσωσιν τὴν ἐπιούσαν; Ὅσοι περισσώτερον μελετᾷ τις αὐτὴν, τοσοῦτω μᾶλλον βλέπει τὴν κωμωδίαν πληρεστέραν καὶ βδελυρωτέραν κἄλλιον νὰ θραύσῃ τις τὸν κλάμον ἢ νὰ πολυμῆ τοσοῦτον χυδαίους κωμωδοποιούς.

Κ. Ἰεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ **Γεωργίου Ράλλη**, οὐτινος ἡ κηδεία προχθὲς ἐτελέσθη ἐπισημότερα, πέντε εἶχον κατατεθῆ ἐπίσημοι στέφανοι, ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν ζοιτητῶν αὐτοῦ, τοῦ συλλόγου «Παρνασσού», τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τοῦ δήμου Κερκίρας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἰδιωτικῶν. Ἡ διαθήκη του, ἀνευρεθεῖσα χθὲς μετὰ τῶν ἐγγράφων του, παρέδόθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἀλλὰ δὲν ἀνεγνώσθη μέχρι ὥρας.

Δὲν δυνάμεθα δὲ λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου θανάτου, νὰ μὴ κατακρίνωμεν τὴν φιλάργυρον πενιχρότητα τῆς ἀπαιτίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις εἰς ἐνδείξιν πένθους κυματίζει ὁσάκις παρέρχεται τοῦ ζῆν μέλος τι ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ἀντὶ δαπάνης εὐτελεστάτης, πάντῃ ἀνεπαίσθητου εἰς τὸν πλοῦτόν του, δύναται νὰ κατασκευάσῃ σημαίαν ἀξιοπρεπεστέραν τῆς ξεθωριασμένης ἐκείνης καὶ διατρήτου.

Ἐπιβάτης, ἐλθὼν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐκόμισε τὴν εἰδήσιν ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ἀνεκαλύφθη ἀναφορὰ πρὸς τὴν Αὐστριακὴν κυβέρνησιν, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς πολλῶν ὀθωμανῶν, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὴν Αὐ-

στριακὴν προστασίαν. Συνελήφθησαν πολλοὶ ὡς ἑνοχοί, ἐν οἷς καὶ τινες Ἕλληνες.

Ἐκ Πατρῶν τηλεγραφοῦσιν ὅτι ραχδαία βροχὴ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου Πατρῶν, Ἐρριυεῶν καὶ Δίμης καταπεσοῦσα περὶ τὸ δειλινὸν τῆς 10ης τ. μ. προξένησεν ὄχι ὀλίγην βλάβην εἰς τε τὸν ἐν τοῖς ἀλωνίοις ἐκτεθειμένον σταφιδόκαρπον καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν κλημάτων καρπὸν.

Ἐπίσης τηλεγραφοῦσιν καὶ ἀπὸ τὰς Καλάμας περὶ τῆς μεγάλης βλάβης, τὴν ὅποιαν ἐπέφερε βραεῖα καὶ ἐπὶ δύωρον διαρκέσασα βροχὴ εἰς τὴν σταφίδα.

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐκθεσεως τῆς ἀντιμοιραρχίας Παιραιῶς πρὸς τὴν ἐνταῦθα μοιραρχίαν περὶ τοῦ στρατιώτου Ρούσου, τοῦ εὐρεθέντος νεκροῦ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, συναγοῦσης τὰ πορίσματα τῆς καταθέσεως δέκα ὄλων μαρτύρων, καὶ ἐρειομένης πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν καταθέσεων τῶν δύο κλητῆρων τοῦ σταθμοῦ Φαλήρου καὶ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ σιδηροδρόμου, ἐξάγεται ὅτι οὐδεμία ἐνδείξις ὑπάρχει περὶ τελεσθέντος ἐγκλήματος· φαίνεται δὲ πιθανὴ ἡ αὐτοκτονία τοῦ στρατιώτου.

Ἀπεδείχθησαν ἑνοχοὶ κλοπῆς, τῆς πρό τινος καιροῦ διαπραχθείσης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μακκᾶ, καὶ προσφυλακίσθησαν δυνάμει ἐντάλματος, ὡς αὐτῶρογοί, οἱ Ζαχαρίας Κοκκόσης, Γεώργιος Παπαναστασίου, καὶ Κωνσταντῖνος Καλθοκορέσης. Κρατοῦνται δὲ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὡς συνένοχοι, μὴ ἀποφανεθείσης ἐτι περὶ αὐτῶν τῆς ἀνακρίσεως, ὁ Παῦλος Ἰωάννου ἢ Βαρσόπουλος καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς Ραϊζῆς. Ἐν γυναικίον φόνεμα, ἀνῆκον εἰς τὸν κ. Μακκᾶν, καὶ ἀνευρεθὲν εἰς τὸ σπῆτι μιᾶς γυναικὸς, ὑπεβοήθησε μεγάλως τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δροστῶν. Εἰκάζεται προσέτι ὅτι ἔχουν νὰ κάμουν οἱ αὐτοὶ καὶ μετὰ τὴν μεγάλην κλοπὴν τῆς διαπραχθείσης ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐτέρου ἱατροῦ, τοῦ κ. Δέγλερν. Τὸ φαιδρῶς περιέργον εἶνε ὅτι ὁ εἰς ἐκ τῶν συλληφθέντων εἶνε ἑμῶν ἡμῶν γνωστῶ ἱατρῶ καὶ συναδέλφῳ ἀμφοτέρων τῶν ληστευθέντων, καὶ τὸ ἐτι περιεργότερον τὸ κυνηγητὸ αὐτὸ κατὰ τῆς σακκούλας τῶν ἱατρῶν.

Ἐλθετικὴ Σχολή. Τὸ ἐκπαιδευτήριον, ὃπερ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἀνοίγεται ἐν τῇ πόλει μας ἐν τῇ λεοφόρῳ Πανεπιστημίου, ἀπέναντι τοῦ Ἀρσακείου, πρὸς ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν κορασιῶν, εἶνε ἄξιον πάσης συστάσεως. Λέγομεν δὲ τοῦτο θερροῦντως, ἔχοντες ὑπ' ὄψει κυρίως τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἐξ Ἑλβετίας, ἐκ τῆς πατρίδος τῆς ὑψίστης παιδευτικῆς ἀκμῆς, Κυριῶν, Σοφίας Σωτηροπούλου Μπαγῶ, καὶ Ἐδβίγης Γκρίβεν. Τῆς πρώτης μάλιστα, ἀπὸ πολλοῦ διακειμένου ἐνταῦθα, καὶ συνυποστάσης ἐν ἐγκαρδίᾳ συζεύξει τὸ πάτριον ὄνομα πρὸς τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐντιμωτέρου ἐμπόρου τῆς ἀγορᾶς μας, ἐὰν ὑψιστον προσὸν μιᾶς διευθυντρίας, εἶνε ἡ ἥθικα ἀρετὴ, εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν τὰ ἐπίζηλα ὄντως ψυχικὰ προπερήματα, τὰ ὅποια οὐδέποτε ἐπαυσεν ἐξασκίονσα ἐν τῇ σκιά τοῦ διδασκαλικοῦ αὐτῆς ἐπαγγέλματος, ἐκτὸς τῆς ἄλλης διανοητικῆς ἀγωγῆς, τῆς περικοσμοῦσης τὸ πνεῦμά τῆς.

Τοιοῦτο λοιπὸν ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα ὑπὸ τοιαῦτα ἐχέγγυα ἰδρυόμενον ἀξίζει πᾶσαν σύστασιν καὶ ἐμπιστοσύνην. Ἐκ τοῦ ἐνωτέρου αὐτοῦ ὄργανισμοῦ βλέπομεν ὅτι καταρτισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλθετικῶν συστημάτων,

τέσσαρα περιλαμβάνον τμήματα, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια, ἐκτὸς τοῦ πρώτου εἶνε δύο ἐτῶν. Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι διδάσκονται τὰ προκαταρκτικὰ μαθήματα, ἐν τῷ δευτέρῳ τὰ στοιχειώδη, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς μέσης παιδείσεως, καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ τὰ ἀνωτέρα. Ἐκτὸς δὲ τῆς διδασκαλίας, ἀφορώσης πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ξένων γλωσσῶν, τακτικὴ ἐπαγρύπνησις θέλει τηρεῖσθαι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν σωματικὴν εὐεξίαν τῶν διδασκαλῶν, καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἀπὸ τῆς διανοητικῆς κοπώσεως ἀναψυχῆς.

Χθὲς τὴν νύκτα ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἐν τινι σταύλῳ, ἀνήκοντι εἰς τὸν σταύλον τῶν Π. καὶ Χρ. Σαγιάντη, πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Κολωνακίου, καὶ περιέχοντι σανόν· ὁ σταύλος μικροῦ δειν ἀπέτεροτο μαζὺ μετὰ δέκα ἵππους, αἵτινες εὐρίσκοντο ἐντός. Ὅταν τὸ ἐσπέρας εἶχεν εἰσελθεῖ ἐνσὸς αὐτοῦ εἰς ἐκ τῶν κυρίων, δὲν ἀντελήθη τίποτε· ἀλλὰ περὶ τὴν ἐνδεκάτην τῆς νυκτὸς ἐθεάθησαν ἀναπηδῶσαι αἱ φλόγες ἀναπηδῶσαι. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι τὸ πῦρ μετεδόθη ἀπὸ τῆς στέγης διὰ σιγᾶρου, τυχαίως ριφθέντος· κατ' ἄλλην ὑπόθεσιν, τὸ πῦρ ἐρρίφθη ἐξ ἐγκληματικῆς χειρὸς. Ἡ λάμψις τῆς φλογὸς ἐγένετο ὄρατὴ καὶ ἀπὸ τῆς Κολοκυθῶς, ἀφ' ἧς ἐσπευσεν ἐπιτοπίως μετὰ τῆς περιπολίας πρὸς συνδρομὴν ὁ ἐνωματάρχης κ. Κηρύκος. Τὸ κακὸν προελήθη ἕνεκα τῆς δραστηρίου ἐργασίας τοῦ παρὰ τὴν τράπεζαν σταθμεύοντος λόγου τῶν Πυροσβεστῶν. Διέπρεψαν ἐπὶ τόλμῃ καὶ δεξιότητι ὁ ὀπολοχαγὸς κ. Πηνειῶς, ὁ λογίας Ν. Πάνου, καὶ οἱ δεκανεῖς Κ. Πάνου καὶ Δ. Σωτηρίου. Ἦτο κίνδυνος νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ εἰς τὰ παρακειμένα οἰκίας. — Εἶδομεν ὕστερον τοὺς στρατιώτας μετὰ ξησιομένης στολᾶς καὶ καταμαρτυρούμενας ἀπὸ τὴν φωτιάν, καὶ ἐμάθαμεν ὅτι εἰς ἕκαστον δίδεται ἀποζημίωσις 20 μόνον λεπτῶν! Ἀλλὰ τί νὰ πρωτοκάμουν μετὰ τοιαύτην ἀμοιβήν; νὰ καθαρισθοῦν, νὰ ραφθοῦν, ἢ νὰ δροσίουν τὸν λάρυγγά των; Δὲν εἶνε δυνατὴ ὀλίγη περισσώτερα γενναϊότης εἰς τοιαύτας περιστάσεις;

Ὁ κ. Ἀντώνιος Φραβασίλης ἐξέδωκε τὸ πρῶτον φυλλάδιον τῆς **Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως**, περιοδικοῦ, γραφομένου εἰς ἰταλικὴν γλῶσσαν, καὶ σκοποῦντος νὰ μεταδίδῃ τῇ Ἰταλίᾳ τὰς προόδους τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Τὸ πρῶτον τοῦτο φυλλάδιον περιέχει μετὰ προοίμιον τοῦ ἐκδότου, βιογραφίαν τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, μεταφράσιν τῆς *Νεκρικῆς ᾠδῆς* τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Φραβασίλη, καὶ ἀκριβῆ ἀναγραφὴν τῶν κρίσεων καὶ μεταφράσεων, ὧν ἠξιώθησαν ὑπὸ τῶν ξένων τὰ ἔργα τοῦ Βαλαωρίτου. Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ δημοσιεύεται καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Λάμπρου συνταχθεῖσα ἐκθεσις τῆς φιλολογικῆς ἐν Ἑλλάδι κινήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1882. Ἀλλὰ τὸ προτοτυπώτερον καὶ ἀξιολογώτερον τῶν περιεχομένων του εἶνε τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *Fasti ellenici* (Ἑλληνικαὶ Δόξαι) ἀναγράφον ἐν ἐκάστη ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, καὶ μίαν γέννησιν ἢ θάνατον ἀνδρὸς διαπερσοῦς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς γράμμασιν καὶ τῇ πολιτείᾳ, ἢ καὶ ἐν ἑλλείψει, ἐπίσημόν τι συμβάν. Τοῦτο θέλει ἐξακολουθήσει δι' ὅλους τοὺς μῆνας, τῆς *Ἑλληνικῆς ἐπιθεωρήσεως* ἐκδιδομένης ἀπᾶξ τοῦ μηνός. Οὕτως ὁ κ. Φραβασίλης φιλοπόνως καὶ εὐφῶς ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Χθὲς εἰς τὰς 4 1/2 μ. μ. πλησίον τῆς πλατείας τῆς ἐλευθερίας ἐξώθηεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἀντωνιάκη, ἐνφ' διήρ-

χето μανάβης τις μετὰ τοῦ ὄναριου του, ἐβυθίσθη ἡ γῆ ὑπὸ τοὺς πόδας του, καὶ θύμα τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης καταπτώσεως τῆς γῆς ὑπῆρξεν ὁ δυστυχῆς γαῖδαρος, ὅστις ἔπεσεν ὄλο· μέσα εἰς τὴν προδοτικὴν ἐκείνην καταβόθραν μετὰ τὰ καλάθηα του, τῶν ὁποίων τὰ ποικίλα προϊόντα, λαχανικά καὶ καρποὶ ἐχάθησαν μετὰ εἰς τὴν μικροσκοπικὴν αὐτὴν Καζαμίτσιολαν. Ὁ μανάβης ἐμαδούσε τὰς τρίχας τοῦ ἀπληπισμένου, καὶ ὕστερον ἀπὸ ἡρωϊκὰς προσπάθειας, τῇ συνδρομῇ καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, κατορθώθη ν' ἀνελευσθῇ ὁ ἀτυχῆσας σύντροφός του. Τώρα ὁ μανάβης ζητεῖ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν κτήτορα τῆς πλησίον οἰκίας κ. Ἀντωνιάκη, διότι αὐτὸς, λέει, εἶνε ὁ πταίστης, δῶσε δῶσε μετὰ τὰ νερά τοῦ ἔχυνε, ὑποσκάψας τὸ ἔδαφος.

Ἐπανῆλθεν ὁ λόγος τοῦ πυροβολικοῦ ὁ ἐξεληθὼν εἰς πορείαν πρὸς δοκιμὴν τῶν νέων παγμάτων τοῦ Κρούπ, τὰ ὅποια εἶνε καὶ ἐλαφρότερα τῶν παλαιῶν, οὐχ ἦττον φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἐγκριθῶσι, διότι κατὰ τὴν πορείαν ἀποβαίνουν ἐπιβλαβῆ εἰς τοὺς ἡμίονους, ὧν πολλοὶ ἐπανῆλθον πληγωμένοι. — Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν *Εἰδωλίων* τοῦ Θεοκρίτου, ὡς καὶ τοῦ *Οἰδίποδος Τυράντου* τοῦ Σοφοκλέους, κατὰ παράφρασιν τοῦ κ. Παντελῆ Βέσση, τελειοφοῦτου τῆς Νομικῆς.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

(ΕἰΔΙΚΟῦ-ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟῦ ΜΑΣ)

Σόφια, 10 Ἀγούστου

Ὅλων τὰ βλέμματα πρὸς τὸν νεαρὸν ἡμῶν ἡγεμόνα εἰσὶν ἐστραμμένα ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν μέσῳ τῶν ὁρέων μικρὰν αὐτοῦ πρωτεύουσιν. Καὶ δικαίως, διότι ὑπὸ πάντων, πολιτευομένων τε καὶ μὴ, λαοῦ, ἀρχόντων καὶ ξένων, λαν κρίσιμος θεωρεῖται ἡ στιγμή. Πολλοὶ ἔλαχον ἐπιβλαβὴ τὸ ταξείδιον τῆς Α. Ὑψηλότητος· ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἀποτέλεσμα, ὃπερ βραδέως, καὶ τοι ἀσφαλῶς ἐπέρχεται, ἦκιστα διεγνώσθη. Δύναται τοῦτο νὰ κληθῇ ἡ ἀποτυχία τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς ἐν Βουλγαρίᾳ· ἡ προσπάθεια τοῦ ἡγεμόνος ὅπως ἀνεξαρτητοποιήτῃ τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας εὐνοουμένη νέα αὐτῇ πολιτικῇ, καθὼ ἀναγκαιὸς ἐπελευθερωμένης πρὸς ἀρῆσιν εἰς τὴν τῶν Ἀψβούργων.

Ἡμετέρας ἐργασίας διεξάγεται ἐν πᾶσι τοῖς κυβερνητικοῖς τμήμασι καὶ μετὰ πεισμονῆς ἐπιδιώκεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου προγράμματος. Ὅτι πρὸ καιροῦ ἐν ἄλλαις εὐκαιρίαις προήγγελλον, ὡς μοιραίως ἐπελευσόμενον, ἀληθῶς ἐπέρχεται. Ἐγκαταλείπει ἡ χώρα, προσεζήρχοντος τοῦ ἡγεμόνος, τὴν ρωσικὴν προστασίαν καὶ βαθμιαίως εὐρεθήσεται εἰς τὰς αὐστριακὰς ἀγκάλας. Ἄρα πταίουσιν οἱ Ρῶσοι εἰς τοῦτο, ἡ ἀπρόβλεπτοι ὄλων περιστάσεις ἐπιφέρουσι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σήμερον γεγονότα;—Τὸ σφάλμα ἀναντιρρήτως ἀποδοτέον εἰς τὴν σφαλερὰν τῶν Ρώσων πολιτείαν· ἡλευθέρωσαν λαὸν ἀπαρασκευάστον ἰσως διὰ ζῶν ἀνεξάρτητον καὶ ὅπως ἀποδείξωσι τὸ ἀπαρασκευάστον τοῦτο συνήθροισαν τὰ ὀλίγα αὐτοῦ νοήμονα στοιχεία, ἐν ἀναθέσει αὐτοῖς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας καὶ ἀποδείξωσι τὴν ἀνικανότητα αὐτῶν· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἀκριβῶς ἠπατήθησαν. Τὰ στοιχεία ταῦτα, εἰ μὴ εὐρεθήσαν ἰκανότερα ἢ ὅσον προσδοκᾶτο, ἀπεδείχθη τοῦλάχιστον ὅτι καταλληλότερα τῶν Ρώσων ἦσαν διὰ τὴν χώραν, καὶ ἐπιτήδεια προπάντων ἐκπεσόντα νὰ διεγείρωσι παρὰ χάς, καθὼ ἡγαπημένα ὑπὸ τοῦ λαοῦ, — ἔστω καὶ ἀπαιδεύτου καὶ ἀστοιχειώτου λαοῦ. Οἱ

ξένοι ύπουργοί ούδέν κάλλιον μέτρον εύρον τότε ή τας έξορίας; τήν άπομάκρυνσιν από της έξουσίας, τας κατηγορίας... Καί ήδη;

ή ηγεμών έπανήλθε κατόπιν ψυχρού προς τόν μέγαν τών Ρώσιών αυτοκράτορα άποχαιρετισμού, έπανήλθε καταπεμπόμενος υπό τών ραδιουργιών του ίδιου αυτού πρωθυπουργού, κ. Σοβολέρ, παρά τῷ κηδεμόνι του, έπανήλθε όπως ανακαλέσῃ εις τὰ πράγματα τούς έκπεσόντας, όπως επαναφέρῃ τούς έξοριστούς, όπως συνδέσῃ τὰ κόμματα, όπως έσχημάτισε μόνον ή ξένη προστασία και έπιρροή. Και άλλθως; δέν έχομεν πλέον συντηρητικούς και φιλελευθέρους; αλλά συνυψισμένην τήν χώραν έναντίον τών Ρώσιων. Ο πολιορκιζ Ζάγκωφ άφῆκε τὰ έρημητήριον τῆς Βράτζης και ήττισε άκράσιν παρά του ήγεμόνος, όπως τῷ έκφοράσῃ τήν εύγνωμοσύνην του και διαβεβαιώσῃται αυτόν περί τῆς άφρωσιώσεώς του. Ένθυμούμαι, ήμην και τότε ένταύθα, τήν νύκτα, καθ' ήν άνηράπη ή προσπιστής ούτος τών βουλγαρικῶν έλευθεριῶν και ήγετο μετά νυκτερινού καλύμματός επί κεφαλῆς εις τήν άξενον έξοριαν του. Έλέγετο ότι ή ηγεμών, επανελθών του χορού τῆς στρατιωτικῆς λέσχης δέν ήθέλησε να κοιμηθῇ πριν ή βεβαιωθῇ ότι εύρίσκετο μακράν τῆς πρωτεύουσῆς ή τότε μὲν καλούμενος παραξίας, νῦν δέ άνθρωπος τῆς ήμέρας; θεωρούμενος. Ένθυμούμαι ότι τότε ή άδυναμία διέλυσε τήν συνάθροιση τών μαθητῶν και μαθητριάων τῆς σχολῆς, ὡν διδάσκαλος και πατήρ διέτελει ή Ζάγκωφ και δέν δύναμαι ή να αισθανθῶ τήν διαφοράν, ὡτε σήμεραν επιτρέπεται εις τούς πολιτικούς του συναδέλφους, εις τόν πολύν Βαλαθάνωφ, εις τόν άγαπητόν του λαού δῆμαρχον τῆς πόλεως ήμῶν Σουκνάρωφ, επί κεφαλῆς διακοσιᾶδος άμαξῶν, πεπληρωμένων φίλων και συναδέλφων, να προϋπαντῶσι μετά πλείονος πατάγου τόν παλινοστούοντα ή τόν πρό ὀλίγων ήμερῶν έτι επανακάμψαντα ήγεμόνα.

Πολυσήμαντος άλλθως διά τήν χώραν ή επάναδος αυτή του δημοτικού έξοριστου. Κυκλοῦσιν αυτήν ποικίλα γεγονότα έχοντα ὄλα συναφή σημασίαν. Παύεται ή ύπουργός τῆς δικαιοσύνης, ή άγαπητός τών Ρώσιων Θεοχάρωφ, όπως αντικαταστήσῃ αυτόν ή κ. Στογιάνωφ, άνθρωπος τῆς χώρας, και ανατίθεται αὐτῷ ή έντολή όπως διορθώσῃ τὰ υπό του προκατόχου του κακῶς διατεθειμένα, παταγωδῶς δέ έντέλλονται αἱ έφημερίδες ν' αναγράψωσι τήν δυσμένειαν, ὡς ήν υπέκυψεν ή πρόην ύπουργός. Συγκαλείται ή βουλή μετά σπουδῆς και εκδίδονται αἱ ήγεμονικαι προσκλήσεις προς τούς έκλογείς, όπως έντός βραχυτάτης προθεσμίας συμπληρωθῶσι τὰ κανά αυτής. Έγκρίνεται υπό του ήγεμόνος ή εκλογή του Σουκνάρωφ, ὡς δῆμαρχου τῆς πρωτεύουσῆς, ὡς φιλελευθέρου, ὡς εις τῶν leaders του κομματος, έτύχησε πρό μικροῦ έτι τῆς δυσμενείας τῆς Α. Υψηλότητος. Ο ύπουργός τῶν οικονομικῶν, ή μάλλον ή διευθύνων τῶ ύπουργεῖον τουτου, εύρισκεται φανερώς υπό λίαν άμφίβολον εύνοιαν. Σχηματίζεται πρακτικῶς διπλωματικόν έν Πετρούπολει, και στέλλεται πρόην ύπουργός, ικανός διπλωμάτης θεωρούμενος, ὡν πρό μικροῦ και ή βασιλεὺς Γεώργιος έπαραιτησάμενος, ή κ. Στολνωφ, συνοδευόμενος υπό γραμματέως ικανοτάτου, του κ. Τζοκόγιεφ, όπως εκ του σύννεγγυς επιβλέπωσι τας ραδιουργίας του στρατηγού Σοβολέρ και αντιπράττουσιν αὐταῖς.

Εξ άλλου πλησιάζουσι τὰ στρατιωτικά μεγάλα έτήσια γυμνάσια. Ο στρατός έρέτος συναθροίζεται έν τῇ πεδιάδι Σοφίας και καθ' εκάστην άνεμόδωτος παρασκευάζεται διά τήν μεγάλην ήμέραν. Από του γραφείου μου, καθ' ήν στιγμήν γράφω τήν παρούσαν, ακούω υποκώφως τῶ κρότον τῶν τηλεβόλων. Οἱ ποικίλοι πολιτικοί περισπασμοί δέν κωλύουσι τόν ήγεμόνα, άνδρα πρό παντός στρατιωτικόν, να παρακολουθῇ μετά του ενδιαφέροντος, ὡς περ και άλλθῃ κλησιν έχων, κέκτηται, τας προκαταρκτικὰς ταύτας άσκήσεις, εις τις συχνότα-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. αριθ. 544)

— 'Α! Παύλε! αγαπητέ μοι Παύλε! νομίζω ότι εξήλθαν εκ του τάφου είναι νεκρανάστασις! 'Αλλ' άφες, έν έμοι ούδέν ειχεν αποθάνει! αισθάνομαι ότι αναζῶ!... 'Ανευρίσκω έν τῇ καρδιά μου τήν τρυφερότητα και τόν έρωτα, ὡν ειχον διά σε.

- 'Αγαπητή, άξίεραστος! Και ήρχισε να έρωτᾷ δια τῶ τέκνον τῆς:
— Είναι μέγας, ώραιος, σε όμοιάζει.
— Μάλιστα, Λουκία, μοι όμοιάζει, αλλά περισσότερο τῇ μητρὶ ή τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
— Ποῦ είναι, Παύλε;
— 'Εν Παρισίοις.
— 'Ω! τόσοσιν πλησίον μου!

Και ένώσασα τας χείρας τῆς, αφού έστῆριξε τήν κεφαλήν επί τῶν ὤμων του μαρκησίου.

- Παύλε, ήρώτησε δια φωνῆς ήδείας, πότε θα τόν ἴδω;
— Σήμεραν μάλιστα, Λουκία.
Δέν ήθνηθη αὐτῇ να συγκρατήσῃ κρυγῖν γαρᾶς.
— Μέλλω να στείλω να προσκαλέσωσιν αὐτόν, ειπεν ή μαρκήσιος έγειρόμενος.

Και εκάθισαν επείτα εις γεῦμα, ὡπου ή ἴδια μαρκησία έχει τόν οἶνον εις ποτήρια· εἶτα δέ κατέβησαν εις τόν κῆπον, του μαρκησίου κρατούντος τήν Λουκίαν εκ του βραχιόνος.

Μετ' ὀλίγον ή μαρκήσιος προσεκάλεσε τόν Ιατρόν, ὡστις έπλησίασεν αὐτούς. Τότε συνεφωνήθη περί του τρόπου, μετ' οὔ ή νεανία; θα παρουσιάζετο ένώπιον τῆς μητρός αὐτοῦ, χωρὶς να προειδοποιηθῇ.

Αὐο ὡραι ταχέως παρήλθον δια τῆς συνδιαλέξεως. 'Εν τούτοις ή μαρκησία δια τῶν κινήσεών τῆς κατάδηλον έποιε τήν άνοπομονησίαν αὐτῆς. Κατά πᾶσαν στιγμήν ήρώτα.

— Πότε θὶ φθάσῃ;
Τέλος ήκούσθη επί του λιθοστρώτου ή κρότος άμάξης. Αἴφνης τῶ επί τῶν παρειῶν τῆς μαρκησίας έρουθρόν χρώμα εξήλειφθη και έθεσεν αὐτῇ τας δύο χείρας επί τῆς καρδιάς τῆς, ίνα καταστείλῃ τούς παλμούς αὐτῆς.

τα και αυτοπροσώπως παρίσταται. Θέλω παρακολουθῆσει μετά προσοχῆς τὰ γυμνάσια ταῦτα και θέλω φροντίσει να εύρεθῶ εις θέσιν να παράσχω ἡμῖν ενδιαφερούσας και διδακτικὰς ἰσως πληροφορίας. Ταῦτα πρέπει να θεωρηθῇ βέβαιον ότι βαθμιαίως καταρτίζεται έν Βουλγαρία στρατός, μικρός μὲν, αλλά τῶν μάλιστα αξιωμαχῶν. Ο δειλός τῶν πέραν του Αἱμου κοιλᾶδων χωρικός, δια μετ' επιμελείας συντονιστῆς επιδιωκομένης άσκήσεως, άποβαίνει κατά μικρόν τραχὺς και καρτερικός στρατιώτης κεκτημένος πρό πάντων τῶ άτίμητον προσόν καλῆς παιθαρχίας.

Ο ήγεμών εύρησθήσῃ ν' άπονεμῇ τῷ κ. Κλ. Ρ. Ραγκάβῃ, τῷ διπλωματικῷ έν Σοφία πράκτορι τῆς 'Ελλάδος, τῶ παραστήριον του 'Αγ. 'Αλεξάνδρου, β' τάξεως, εις ένδειξιν τῆς ὑπολήψεως, ὡν τρέφει προς τόν διπλωμάτην και επί τῇ εύκαιρία τῆς ήσικέσεως του έν 'Ελλάδι, επισκέψεως, ήτις τῷ άφῆκε πολλάς καλὰς έντυπώσεις.

Πρόσπερος

Ο ΜΠΟΓΙΑΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Γράφουσιν ἡμῖν εκάθειν:
Τὰ τῆς ακαθαρσίας μας εις φρικτὴν κατάστασιν· άρκει να σᾶς εἶπω ότι κατηντήσαμεν γουρνοκοίμασο. Πρὸς Θεοῦ, κύριοι άρχοντες και κύριοι άρχομενοι, δέν έχετε μύτην;...

Φαίνεται ότι ή δῆμαρχος μας κατενόησε τί ειμῆθα, και δια τούτου διώρισε μπόγια τῶν σκυλιῶν και τῶν γουρνῶν· και βλέπει καθ' ήμέραν ένα λούστρον, ὡπλισμένον δια μακροῦ ξύλου, εις τήν άκραν του ὡποίου ὑπάρχει ειδος λόγλης, περιεργόμενον τήν πόλιν ὡπως εκτελέσῃ τῶ έργον του τῇ συνοδεία πολλῶν παιδῶν παρακολουθούντων και πολλάκις γενομένων θεατῶν τῆς εκτελέσεως. Η περίστασις αὐτῇ

μας ένθυμίζει ότι εις τήν 'Αγγλίαν σφαγεὺς κατεδικάσθη εις πρόστιμον, διότι ένώπιον παιδίων έσφαξε βῆον. 'Ημεῖς εἰδῶ πληρόνομεν δια να βλέπωσι τὰ παιδιὰ μας χυνόμενον τὸ αἷμα. 'Αλλο τίποτε δέν έχομεν να εἰπωμεν!

Η του λιμένος μας κατασκευὴ προβαίνει, προβαίνει, έχομεν ὄμως παράπονα, διότι ή σιδηροδρομὸς του μας επέπερεν ένα θάνατον και δύο άκρωτηριασμούς. Δέν έννοοῦμεν ν' αποδώσωμεν τούτο εις βάρος τῆς εργασίας, φρονούμεν ὅμως ότι ήδύνατό να έρισθῶσιν, έστω και από τόν δῆμον πληρωόμενοι, ὀλίγοι επί σκοπῷ επιβλέψεως και προλήψεως τῶν δυστυχημάτων δια τῆς μακρύνσεως από τῆς γραμμῆς τῶν παιδῶν... Μή λυπεῖσθε ὀλίγα λεπτά, κύριοι δημοτικοί σύμβουλοι, προκειμένου να σώσῃτε τήν ζωὴν έστω και ενός μόνου δημότου, διότι τούς δημοτικούς φόρους πληρώνομεν προς έξασφάλιν τῆς τιμῆς μας, τῆς περιουσίας μας, αλλά και τῆς ζωῆς μας... 'Εστὶ λοιπόν να σᾶς χαρῶ, κάμπετε τίποτα.

Προκειμένου δέ περί τῶν λιμενικῶν έργων, και άκοντι μοι έρχεται εις τὸ στόμα τὸ ὄνομα του καλοῦ μηχανικοῦ του λιμένος κ. 'Εμ. Δραγοῦμη, ή προσέχῃς αναχώρησις του ὡποίου, καιτοι έπεργομένη μετά ὀλίγων μόνον μηνῶν διαμονὴν ένταύθα, άφίνει πάλιν τὸ κενόν εις τας χερδίας τῶν ὄσων τόν έγνωρίσαν... Πλήρεις συγκινήσεως οἱ πολλοί του φίλοι τῷ εύχονται καλὸν κατεῦδιον, μεταξύ δέ αὐτῶν και ή

'Αγύρευτος

ΜΕΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

Γράφουσιν εκ τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσῆς:
Μ' έρωτᾷ: περί τῶν μέτρων αἴτια ελήφθησαν προς άπολύμανσιν του Βερολίνου, ὡς εάν μη επάτησῃ ποτε εἰδῶ ή

— 'Ελθετε, κυρία, ελθετε ταχέως, ειπεν αὐτῇ ή κ. Λέγευδρος.
'Αμφότεροι δέ έσπευσαν να εισέλθωσιν εις τήν οικίαν, ένῶ ή μαρκήσιος διηυθύνετο εις τήν θύραν του κῆπου, ὡπως ὑποδεχθῇ τῶν νεανίαν.

— 'Ιδού εἶγῶ, ειπεν ή 'Ιωάννης, ηδη ήσας από τῆς άμάξης. Ο Νικολάκης μοι ειπεν ότι έχετε ανάγκην έμου και έσπευσα να ελθω ὑπέικων εις τας διαταγὰς ὡμων.

— 'Αγαπητέ μοι 'Ιωάννη, άπήντησεν ή μαρκήσιος, άπεφάσισα να διέλθω ένταύθα τήν νύκτα και άπέττειλα να σε ὡδηγήσωσιν ένταύθα, ὡπως σε έχω πλησίον μου έν τῇ οικία του κ. Ιατροῦ Λεγένδρου, φίλου μου, ὡν έχετε ἴδει δις ή τρις ήδη έν Παρισίοις.

'Ελαβεν εκ τῆς χειρὸς τῶν υἱόν του και εισήλθον άμφότεροι εις τήν οικίαν.

— 'Ιωάννη, ειπεν ή μαρκήσιος, θα εἰδοποιήσω τόν κ. Λεγένδρον περί τῆς άρξέσεώς σας.

Και δεικνύων αὐτῷ θύραν τινά.

— Εἰσελθε εις τήν αίθουσαν, προσέθεσεν.

Ο μαρκήσιος άπεμακρύνθη. Ο νεανίας άνοίξας τήν θύραν εισήλθεν εις τήν αίθουσαν. Βλέπων δέ γυναῖκα ὄρθιαν, ακίνητον, στρέφουσαν τήν ράχιν εις τὸ παράθυρον, ὡπισθοχώρησεν έν βῆμα.

Τότε ή μαρκήσιος προῦχώρησεν, ή δέ ὡρκία και ὡχρά μορφή αὐτῆς εύρεθῆ ακήνης έν πλήρει φωτὶ· άλλ' έτράπε

και μόλις έστῆριζετο επί τῶν ποδῶν αὐτῆς. 'Αλλά μετ' ὀπόσης τρυφερότητος και ένθουσιασμοῦ παρετήρει αὐτῇ τόν ὡψηλόν και ὡραῖον τούτον νεανίαν, τόν υἱόν αὐτῆς, ὡστις παρετήρει αὐτῇ εκπληκτος και ήν ένεκα συμπαιθείας τινος έπόθει ή ψυχῇ του!

— 'Ιωάννη, ειπε χαμηλοφώνως ή μαρκησία.

Ο ήχος τῆς ήδείας ταύτης φωνῆς έλεγεν εις τόν νεανίαν ότι δέν ήτο πλέον ὡνειροπόλησις, αλλά πραγματικότης. 'Αμέσως τὸ πρόσωπόν του ήκτινοδόλησεν.

— 'Α! εἰσθε σεῖς! εἰσθε σεῖς! άνέκραξε, σᾶς αναγνωρίζω! Μῆτέρ μου, μῆτέρ μου.

— Γιέ μου!

Ο 'Ιωάννης εκράτει ήδη τήν μαρκησίαν εις τας άγκάλας του.

Αἱ δέ λέξεις αὐται, μῆτέρ μου! υἱέ μου! επανελαμβάνοντο έν τῷ μέσῳ του κρότου τῶν φιλημάτων.

Οπισθεν τῆς θύρας ή μαρκήσιος και ή Ιατρός Λεγένδρος έθεώρουν τόν τερπνόν και θελκτικόν τούτον πίνακα, ὡν ή μάλλον εξησκημένος κάλαμος δέν θα ήδύνατο να περιγράψῃ, οὔδε ή διασημότερος ζωγράφος να παραστήσῃ.

Τέλος μετά μίαν στιγμήν ή μαρκήσιος εισήλθεν εις τήν αίθουσαν.

— 'Ιωάννη, ειπε δια φωνῆς βραδείας και σοβαρᾶς, ικανόν άνέμενον χρόνον τήν εύκαιρίαν του να κάμω σπουδαίαν άποκαλύψιν εις σε· ή στιγμή αὐτῇ έπίσθη τέλος, ένεκα

ως εάν άγνωσις τό κολοσσαϊον ποσόν όπερ ή δημοχρία του Βερολίνου έξουδευει έτρώως διά τόν καθαρισμόν της πόλεως. Μόνον διά να σηκώση από τας όδους τήν χιόνα ήτις έπεσε επί τρεις συνεχώς ήμέρας εις Βερολίον κατά τόν τελευταίον χειμώνα έξώδευσε 100.000 μαρκών! Γνωρίζεις τας θαυμασιούς ύπονόμους του Βερολίνου και πώς αύται καθαρίζονται από τας πρὸς διοχέτευσιν του ύδατος εις πέντε διάφορα μέρη της πόλεως ίδρυμένας Pump-Station. Και όμως τί θα είπης όταν μάθης ότι τό δημοτικόν συμβούλιον του Βερολίνου, ίνα βεβαιωθή ότι καλώς γίνεται ο καθαρισμός κατήλθε σύσσωμον και έχώθη μέσα εις τας ύπονόμους και τας έπεσεκέρθη. Οί δε Βερολιναίοι εκπληκτοι ειδόν από μίαν των όπών ανακλύποντα ήμέραν τινά τόν πρόεδρον του δημοτικού συμβουλίου Βίρχωβ και τά λοιπά μέλη, πάντας φέροντες ύψηλά ύποδήματα και κηρωτους μανδύας. Τί λέγει εις αυτά ο κύρ Φιλήμων σας; Είς τήν εκθεσιν της ύγιεινης εξετέθησαν ύπό του στατιστικού γραφείου του Βερολίνου πίνακες δεικνύοντες διά χρωμάτων ουχι μόνον τήν κατά συνοικίας θνησιμότητα, αλλά και άλλοι δεικνύοντες τήν κατά συνοικίας επίδρασιν των διαφόρων άσθενειών όσαι κατά τήν ταξινόμησιν του Βίρχωβ επίδρασιν επί του πληθυσμού θωκυτέρον. Είς τούς γενικώτατας δε εις τό στατιστικόν φροντιστήριον του διευθυντού του γραφείου τούτου και καθηγητού Βοσκη διενεμήθη φυλλάδιον εκ σελ. 47 εις 4ον σελ. δεικνύον κατ' αριθμούς όλα ταύτα. Λοιπόν όταν γνωρίζωμεν ουχι μόνον πόσοι επί τοις εκατόν αποθνήσκουσιν εις έκάστην συνοικίαν, ουχι μόνον πόσοι εις έκάστην όδόν, αλλά και από ποίας άσθενείας αποθνήσκουν, άμφόβαλλεις, ότι γίνεται ό,τι δυνατόν όπως περιορισθουν τά αίτια τα φέροντα τας άσθενείας και επιδρώντα επί της θνησιμότητος; Τώρα τελευταίον, μόλις έβρασε τό πρώτον τηλεγράφημα περί της εκρήξεως της χολέρας και άμέσως ήρχισεν ή απολύμανσις γενική, και ουχι μόνον τας πλακάκας των ούρη-

τηρίων βλέπεις βαρείσας με ρόδιον χρώμα εκ των άπολυμαντικών άτινα ρίπτονται εκεί, ουχι μόνον πανταχού αίσθάνεσαι τό φαινικόν δξύ, άλλ' ακόμη τό βλέπεις και τό πατείς εις τούς δρόμους, εις όσας γωνίας σταθμεύουσιν άμαζαι και κοπρίζουν άλογα. Άφίνω πλέον τί γίνεται εις τούς στρατώνας, τούς σταύλους κλπ. Γράφων δε περί στραγείων φαίνεσαι, ότι ουδέποτε έπεσεκέρθη τό έξοχον του Βερολίνου. "Ιτω; άλλοτε πλείοτέρα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Γενικαι και εγκάρδιοι ήσαν αι ύπό του άκροατηρίου έκφρασεθεις επευφημιαί προς τήν διδασκαλίαν δεσποινίδα ΕΛΕΝΗΝ ΚΑΡΝΑΟΥΡΗ διά τας ενεργηθείσας τήν παρελθούσαν Κοριακήν εξετάσει της ύπ' αυτής διευθυνομένης ιδιωτικής σχολής. Οί εύγενεις αυτής τρόποι, τό χάριεν της φυσιογνωμίας και ή αξιοπρέπεια μεθ' ής διεξήγε τας εξετάσεις ενώπιον της πενταμελούς έρωρυκτικής επιτροπής και του πλήρους άκροατηρίου αναδείξας αυτήν πολύ έν τή ύπολήψει και έν τή εκτιμήσει των παρισταμένων. Διά δε τήν πρόδον των μαθητριών, προς ό άπρόσδοκόν κόπον και μερίστην επεμελειαν κατέβαλεν, είναι άκοιδία σύστασις δι' αυτήν, αν καταστήρη τις γνωστόν, ότι ένθ' μόνον πρό τριετίας εούτησε τήν σχολήν, κατώρθωσε κατά τας προχθεις ενεργηθείσας εξετάσεις να άπύλοση ίκανώς μαθητριάς με γνώσεις ανώτερας των της πρώτης τάξεως του ελληνικού σχολείου μαθητιών, έφοδιάσασα αυτάς και με διάφορα άσματα διά της μελιρρίτου φωνής της. Τά δε νήπια τά και λίξεις μη δύναμένα εισεί: καλώς να άρθρώσωσιν άπήγγειλε και τούτων έκαστον τόν μύθον του, ή τό άσμα του, ή τόν διάλογόν του μετά μεγάλης χάριτος και επιτυχών σχημάτων. Δικαίως λοιπόν δύναται τις να συγχαρή τούς γονείς διά τήν προτίμησιν της διακεκριμένης διδασκαλίσσης, εις τήν ένεπιστεύθησαν τά πρώτα βήματα της άγωγής και εκπαίδευσως των άδρών και νεαρών τέκνων των.

Ε.

ΚΑ΄.

ΝΕΟΣ ΦΙΛΟΣ.

Ο βαρόνος Δεσιμαϊζ άνέμενε τήν άπάντησιν του γραμματος, όπερ ειχεν άπευθύνει εις τήν σύζυγόν του. "Ηλιξεν ότι ή βαρόνη, όπως άποδοθη εις αυτήν ή θυγάτηρ της, θ' άπεδέχετο τό τηλεγράφον του.

"Αλλά ή βαρόνη ουδέμιαν θέλουσα να λάβη άπόφασιν πριν ή συμβουλευθη τόν κ. Λαγγάρδ μετέβη εις τόν οίκον αυτου, έλαβε μαϊράν συνδιάλεξιν, τω έξέφρασεν όλους τούς φόβους της περί της θυγατρός της, άλλ' εκείνος τή συνέστησε ύπομονήν και πάλιν ύπομονήν, έως ότου ο βαρόνος Δεσιμαϊζ έλθη εις τούς πόδας της και ζητήση: έλεος!

Τήν ένεχειρίσεν τό γράμμα του συζύγου της. Μετά τήν αναχώρησιν της κυρίας Δεσιμαϊζ, ο μαρκήσιος ειδοποιήθη ότι τό όχημα ήν έτοιμον. "Αμέσως καταβάς έπέβη της άμάξης λέγων εις τόν ήνίοχόν του, βουλευδάρτον Μαλέρδ, οικία Πέδρο Κάστορα.

Ο βραζιλιανός άφου έποίησεν έπιππος έκδρομήν έν τω δάσει επανήλθε και μετ' ου πολύ άνηγγέθη αυτω ο κύριος Λαγγάρδ. "Εσπευσεν εις ύποδοχήν αυτου, αν ο ύπρητής ειχεν εισαγάγει εις τήν αίθουσαν.

Μετά τας ανταλλαγείσας φιλοφρονήσεις αίτινες έληξαν εις τό να ύποσχεθώ ο εις τω άλλω φίλιαν, ο κ. Λαγγάρδ, ο πατήρ του Λυκογιάννη έζήτησε παρά του νεανίου τήν χά-

του εξαίρετου ήμων φίλου, του Ιατρού Δεγένδρου. "Ιωάννη, άνευρίσκεις σήμεραν άλλην τήν οικογένειάν σου. "Ιωάννη, είμαι πατήρ σου!

Πάσα ή τρυφερότης και ή εύγνωμοσύνη ή έν τή καρδιά του νεανίου έξεδηλώθη διά κρυγής: έξελθούσης της ψυχής αυτου.

"Ενηγκαλίσθη τόν πατέρα αυτου.

— Είσαθε πατήρ μου, έλεγεν έν παραφορξ εύτυχίας: από πολλου ή καρδιά μου μοί ειχεν είπει τούτο, άλλά δεν έτόλμων να πιστεύω τήν καρδίαν μου.

Ο κ. Δεγένδρος άπεσύρθη κλείσας έλαφρώς τήν θύραν.

"Εκάθισαν επί του ανακλίντρον, της Λουκίας καταλαβούσης θέσιν μεταξύ του συζύγου και του υιού αυτης.

— Δέν σοι είπον τά πάντα, ύπέλαθεν ο μαρκήσιος, ύπολείπεται να μάθης τό όνομα του πατρός σου. Μέχρι δε νεωτέρας διαταγής πρέπει να ονομάζωμαι ακόμη Λαγγάρδ: άλλά χάριν σου σήμεραν γνωστοποιώ τό όνομά μου. "Ιωάννη, είσαι ο υιός του μαρκησιού και της μαρκησίας Σαμαράνδ.

Ο μαρκήσιος και ο υιός αυτης επέστρεψαν τήν έσπέραν διά της τελευταίας άμαξοστοιχίας. Είχεν άποφασισθη ίνα επί τινά εισείτι χρόνον διαμείνη ή μαρκησία έν Σατου, ο δε σύζυγος και υιός αυτης έρχονται καθ' ήμέραν ίνα βλέσωσιν αυτήν.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ο ύπνος των φυτών. Ο,τι και τά φυτά κοιμούνται, δεν εινε νομιζόμεν πρωτάκουστον πλέον τό περίεργον εινε αι ποικιλία, καθ' ής εκδηλούσι τας ύπνωτικας διαθέσεις των τα φυτά, και τά διάφορα σκερτσα μεταξύ των διαφόρων γενών και ειδών, και αι ώραι τας οποίας εκλέγουσι, και τά σχήματα τά οποια προσλαμβάνουσιν έν τω ύπνω των. Χίλις δυά ιδιοτροπία, τας οποίας αν επεχειρούμεν άκριβώς έδω να άπαριθμήσωμεν, θα διεμαρτύροντο πάσαι αι στήλαι του «Μη Χάνεσαι». "Οπως οι άνθρωποι, π. χ. άλλοι συνθηζου να κοιμούνται πολυ, άλλοι ολίγον, άλλοι να κατακλιωνται άργά, άλλοι να γειρωνται πρωι, να πιπτουν ύπτιοι, ή επί των δεξιών πλευρών ή επί των άριστερών, ή να ρουχίζου ή να πάσχου άγρυπνίαν, και προσποιούγται τόν κοιμισμένον, ή... ή... ούτω και τά φυτά. Μεταξυ των σταχυοφόρων ύπάρχουν γένη τινά, τά οποια φαίνονται ότι κοιμούνται, άλλ' ο ύπνος των, λέγει ή επιστήμη, δεν εινε αληθινός, άλλ' εινε άλλης λογής φαινόμενον. "Εν γένει τά μονοκτυλήθωνα στερούνται του ευεργετήματος του ύπνου. Τούναντιον τό άνθος της τολύπης, ή ήμεροκαλλίς, ο κροκός κοιμούνται τό βράδυ: κλείουν δηλ. τά φύλλα των ή δε κατάστασις αυτη εινε όλως διάφορος του μαρασμού, με τά οποια δεν πρέπει να τά συγχίζωμεν. Τήν νύκτα τό ραδικι φαίνεται ότι δεν έχει κανέν άνθος: και μολαταυτα τήν ήμέραν εινε γεμάτο από άνθη τούναντιον εκ της αυτης οικουγενείας, άλλο σύμπλεγμα φυτών, ή διόλου ή ολίγον κλείει. "Υπάρχει παραδοξότερον τι ειδος, τό όποιον εινε τόσον ευκίσθητον έν τή σκιά, ώστε συστέλλει τά φύλλα του έν πλήρη ήμέρα, μόλις νεφος τε διελθη πρό του ήλιου. "Αλλα είδη ανοίγου και κλείου τήν νύκτα καθ' ώρισμένον αριθμόν φορών. "Εν άλλο φυτόν κατά τό διάστημα της νυ-

κτός ανοίγεται, προς τήν μεσημβριαν άρχίζου να πιπτου τά φύλλα του, και τό βράδυ εινε στρωμένον τό έδαφος από αυτά.

Μεταξυ των στρυχνουιδών, είδη ανοίγοντα τήν νύκτα μόνον, και είδη κοιμούνται έντελώς. "Αλλών και τά άνθη και τά φύλλα κοιμούνται τήν νύκτα, και τινων μάλιστα κλείονται μετ' αξιοθαυμάστου τάξεως. "Αλλα κατά τήν νύκτα κοιμώμενα όμοιάζουσι τεμάχια ξηρου ξύλου, ένθ' τήν ήμέραν τά φύλλα των εινε θαλερώτατα. Τινά κοιμούνται τήν ήμέραν, και άγρυπνουσι τήν νύκτα, ως παλαι ποτέ ο Ρηγόπουλος. Αι κάκτοι έχουν διό ειδών άνθη: άνθη της ήμέρας και άνθη της νυκτός. Μερικά, αν κείνη: καλό, κειρός τήν ήμέραν, ζυπνον, αν ουχι, δεν χαλουμ τήν ησυχίαν των. Είδη τινά μεταβάλλουσι και χρώμα: τά λευκά των άνθη γίνονται κόκκινα βαθεία, τά κίτρινα άνθη γίνονται πορτοκαλλιά ή πυρρά. Καί διαφόρου ποικιλωτάτας στάσεις λαμβάνουν 'ς τόν ύπνο των. "Αλλα πέφτου, άλλα σηκώνονται, άλλα τοποθετουται σκανδαλωδώς τά ένα επάνω 'ς τό άλλο κτλ. κτλ.

Σπουδαζον εύρημα. Το νομισματοφυλακειον των βασιλικών του Βερολίνου Μουσείων έπλουτίσθη κατ' αυτάς διά σπουδαίου εύρήματος. "Εν τή κοίτη του ποταμου Μοζέτου παρά τό Ρείλ εύρέθη χρυσουν μετάλλιον Κωνσταντος του υιού Κωνσταντίνου του Μεγάλου, όπερ διά της προσοχής και συνέσεως της έν Κοβλεντία βασιλικής Κυβερνήσεως εξησφαλίσθη ύπερ της κεντρικής των Γερμανών συλλογής. Τοιαυτα μεγάλα χρυσου κέρματα δεν ήσαν νομίσματα, αλλά μετάλλια, νομισματικά μνημόσυνα: εινε δε λίαν σπάνια. Το έν λόγω μετάλλιον ήν όλως άγνωστον, ή δε αξία αυτου ανυψουται έτι μάλλον ύπό της εξαιρέτου καταστάσεως, έν ή διετηρήθη. "Επί της μιας επιφανείας παρίσταται ή κεφαλή

ριν όπως έν τή αίθουση αυτου κατά πρώτην φοράν γίνη ή παρουσίασις του Λυκογιάννη εις τόν κόσμον.

Του Πέδρου δε Κάστορα δεχθέντος, ο κ. Λαγγάρδ προσέθεσε:

— Τώρα θα σας είπω διά τί επιθυμώ έν τή αίθουση σας να κάμη ο Λυκογιάννης τήν πρώτην εμφάνισιν του εις τόν κόσμον. "Εν πρώτοις διότι είσθε άγαμοι, τουθ' όπερ δεν σας επιτρέπει ή μόνον άνδρας να προσκαλέσετε: έπειτα μεταξύ των προσκεκλημένων ύπάρχει εις, όστις δεν εινε δυνατόν να έλθη εις τήν οικίαν μου, ουτε εις τήν του κ. Βιολαιν, ουτε εις τήν του κ. Μωριέν.

— Και ποιος εινε ο προσκεκλημένος αυτός, κύριε;

— Ο βαρόνος Δεσιμαϊζ.

Ο νεανίας έποίησεν άπότομόν τινά κίνησιν και έφάνη άμχανών.

— Γνωρίζω, επανέλαθεν ο κ. Λαγγάρδ, ποια ειναι ή θέση σας: τήν στιγμήν ταυτην απέναντι του κυριου Δεσιμαϊζ, άλλά γνωρίζω επίσης ότι έχει ύποχρεώσεις τινάς προς σας και ότι δεν θα έτόλμα να διαρρήξη τας μεταξύ σας σχέσεις του. "Υπάρχει έν τή Προσεσφλητική Τραπέζη έν ένταλμα...

— Τι, κύριε, γνωρίζετε;

— Μάλιστα.

— Τις άρά γε να σας είπεν;

— "Αδιάφορον! ήξεύρω τούτο, άρκει. Θα παρακαλέσητε λοιπόν τόν βαρόνον και θα έλθη.

— Άφου τό επιθυμείτε, κύριε, θα τόν προσκαλέσω.

— "Αλλά δεν εινε τούτο μόνον, Κύριε Κάστορα. "Α! θα με εύρετε πολυ απαιτητικόν και έλεύθερον.

— Είπατε, κύριε.

— Είς τούς προσκεκλημένους σας θα προσφέρετε δείπνον, και αν θέλετε, θα προσδιορίσωμεν τήν ήμέραν.

— Παραδέχομαι εκείνην, ήν θα προσδιορίσετε.

— Λοιπόν τό σάββατον, μετά οκτώ ήμέρας, ήτοι τήν μεθεπομένην της πέμπτης.

— Λαμβάνω σημείωσιν, ίνα άπευθύνω τας προσκλήσεις μου.

— Θελετε ακόμη εκπλαγή, κύριε Κάστορα; ζητώ ως δείγμα φιλίας να μη δεχθήτε τήν έσπέραν εκείνην εις τόν οίκόν σας ή τά πρόσωπα, τά οποια θα ύποδειξω εις σας.

— Τωόντι, κύριε, ή εκπληξίς μου ειναι μεγίστη.

— Και δεν δύναμαι μολαταυτα ουδέμιαν να σας παράσχω εξήγησιν του τρόπου μου τούτου: πρέπει να περιμείνητε μέχρι του σαββάτου, ίνα κατανοήσητε τούς λόγους, δι' ους ένεργώ ουτως.

— Είμαι εις τήν διάθεσιν σας, κύριε: θα πράξω ό,τι μου πητε να κάμω.

(άκολουθει)

του αυτοκράτορος, επί δε της έτέρας φαίνεται όπλισμένος με το λάβαρον εν τη χειρί και στεφανούμενος υπό της παρ' αυτώ Ισταμένης Νίκης. Περιγέγραπτε δε: **GAVOIVM POPVLI ROMANI**. Κάτωθεν των παριστανομένων προσωπων ονομάζεται ο τόπος της κοπής **SMAQ: Sacra Moneta Aleuileiensis**. Το μετάλλιον εύρισκται εν προσίτω εις το δημόσιον δωμάτιον εκτεθειμένον, όπου και άλλα μείζονα ρωμαϊκά χρυσά μετάλλια. Τεχνικήν αξίαν βεβαίως δεν έχουσι ταύτα, πολλώ μείζονα αξίαν κεντύνται τα τούτοις παρακείμενα όρειχάλκινα νομίσματα των χρόνων των Καισάρων.

Κνωθτο εις τα Σχολεία. Το ζύλο βγήκε από τον Παράδεισον και ο Παράδεισος βεβαίως θα ήτο εις την Ρωσίαν, την γην του ζύλου και του κνωθου. Φαντασθήτε! ο Βουλπιώτης της ρωσικής κυβερνήσεως έθεσεν υπό κρίσιν των έποπτών των Σχολείων το έξης ζήτημα: Λαμβανόμενης υπό όψει της παρ' τη σπουδαζούση νεολαία της Ρωσίας αυξανούσης διάφορας και παραμελήσεως των μαθημάτων, δεν νομίζετε καλόν να εισαχθῆ ή ποινη των ραβδισμών τουλάχιστον εις τα σχολεία της μέσης Έκπαιδεύσεως; Αφού ήρώτησεν ο ύπουργός, τί άλλο ήδύναντο ν' απαντήσουν και οι έπόπται, ειμή και. Και τώρα εις το ύπουργείον της παιδείας έτοιμάζονται οι Κανονισμοί, δι' όν εισάγεται επισήμως και αυτοκρατορικώς ο ραβδισμός εις τα Γυμνάσια!

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΧΑΘΑ

Παρίσις, 24 Αυγούστου. Τηλεγράφημα του άρχιστρατήγου της εν Τρονίκη έκστρατείας, στρατήγου Μπουέ, αναγγέλλει: ότι οι Γάλλοι έγένοντο κύριοι της παγάδος της Φόγκ-Τάι (Σόγκ-Τάι;), ην διατηρούσι και όχυρωσι.

Η κηδεία του κόμητος Σαμβώρ γενήσεται πιθανώς την 1ην Σεπτεμβρίου.

Λονδίον, αυθημερόν. Δύριον κηρύσσεται ή λήξις της συνόδου του Άγγλικού Κοινοβουλίου.

Άγορανομικόν Δελτίον.

Άρτος γαλ.	4	Απίδια όκ.	4
» α' π.	50	Πεπόνια όκ.	25
» β' π.	45	Καρπούζια όκ.	20
Κρέας βέτιον όκ.	2.—	Καρύα α' π. όκ.	3.50
» μόσχειον όκ.	2.40	» β' π. όκ.	2.30
» άμνυ όκ.	2.—	Ζάχαρ. κε. όκ.	4.50
Όρνις		» όκ.	
Όρνιθιον	4.0	Έλαιον α' π. όκ.	4.40
Νήσαι το ζεύγ.	4.50	» β' π. όκ.	
Όά τα 2.	20	Χαβιάρι (Παν.) όκ.	45.—
Κρόμμυα όκ.	20	Τυρός Έλδ. όκ.	—
Μελιτζάνες έκ.	45	» Όλλ. όκ.	
Πατάτ. έρ. όκ.	40	» Άγγλ. όκ.	
Δομάτες έντ. όκ.	80	» Παρμ. όκ.	7.—
Μπάμιες 400.	30	» Έλ. άστ.	
Φασόλ. φρ. όκ.	70	Μυζήθρα νήσ.	
Άγγούρια έκ.	40	Β'στ. νωπόν όκ.	
Κολοκύνθ. ξ. όκ.	30	» άσκού α' π. όκ.	5.40
Σόκα όκ.	50	» β' π. όκ.	4.80
Συαφυλαί όκ.	50	Ρόζι κοινόν όκ.	80
Ροδάκινα όκ.	4.20	» Βινδτ. όκ.	90
Πάστα όκ.	80	Κόλλα όκ.	4.60
Σάπων έντ. όκ.	4.—	Σάπων Ζακ. όκ.	4.20
Σπερμ. Τερρ.		Σπερ. Γαλ.	4.20
Πετρέλαιον όκ.	90	Ξυλάνθρ. στ.	6.50

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΑΤΟΥ του Δημοτ. Νοσοκομείου «ή Έελπίς», δηλοποιεί ότι

Έκτίθεται εις τρίτην επαναληπτικήν μειοδοτικήν δημοπρασίαν ή κατασκευή των πεζοδρομίων των τριών εδών του Νοσοκομείου και ή πλακόστρωσις της προσόψεως αυτού κατά τους όρους της ύπ' αριθ. 92 διακηρύξεως, εύρισκομένης εν τω καταστήματι του Νοσοκομείου παρακαλούνται όθεν οι έργολάβοι, όπως μειοδοτήσωσι την Κυριακήν 7 τρ. μηνός εν τω συνήθει των δημοπρασιών τόπω, κηρυσσομένης της δημοπρασίας από της 10 π. μ. μέχρι της 12 της μεσημβρίας. Το δε αποτέλεσμα έσεται υπό την έγκρισιν των άρμόδιων άρχών.

(Έκ του Γραφείου του Νοσοκομείου):

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

το ώραϊον μυθιστόρημα του **Ίουλίου Κλαρετῆ** περατωθέν πρώτον εν τη Συλλογή *Μυθιστορημάτων* πωλείται ενι τῷ γραφείῳ μας άντι **ν. δρ. 1.80.**

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ Σ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Έν τῷ τυπογραφείῳ των *Αδελφῶν Περρῆ*, επί της πλατείας του Πανεπιστημίου εκτυπούνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

άτινα μετά του χάρτου αυτού εις **έκατόν** αντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φιλοκάλως τετυπωμένα όσο παίρνει

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
 ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διά Καλαμάκιον και εκ Νέας Κορίνθου δι' Ίτέαν, Γαλαξείδιον, Αίγιον, Ναύστακτον και Πάτρας.
 ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διά Λαύριον, Άλιθέριον, Χαλκίδα, Αίγιον, Άταλάντην, (Αϊδηλον κατά το θέρος), Στυλιδά, Ωρεούς Μιζήλην, Άλυμρον και Βόλον.
 ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διά Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ίον, Άμοργον και Θήραν.
 ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αίγινα, Πόρον, Γόδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Άστρας Ναύπλιον.
 ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διά Σύρον, Ύστερένα Ίθρου, Κόρθον και πόλιν Άνάδρου, και κατά δεκατετραήμερον διά Γαυρίον Άνδρου, Κάρυστον, Κίμην και Σκόρον.
 ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διά Καλαμάκιον και εκ Νέας Κορίνθου, εν μέν άτιμώπλιον κατ'εὐθείαν διά Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον έπειρον δε δι' Ίτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Αίγιαν Ναύστακτον, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Λάκωνον, Κατάκωλον.
 ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διά Χαλκίδα, Βόλον, Σάταθον και Σκόπελον.
 ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Γόδραν, Σπέτσας Ναύπλιον. 7 μ. μ. Σύρον, Σέρφον, Σίφνον, Μήλον.
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διά Καλαμάκιον και εκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διά Πάτρας, Λάκωνον, Κεφαλληνίαν, Παξούς, Κέρκυραν εκ Πατρῶν έπειρον άτιμώπλιον την πρώταν εκάστου Σαββάτου διά Μεσολόγγιον, Άστακόν, Μύτικα, Ζαβέριδα, Αλέξανδρον, Ίθάκη, Πρέβεζαν, Σαλαμίαν, Βόνιτσαν, Μενίδιον και Καρυσσαριάν.
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αίγινα, Πόρον, Γόδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Αιωνίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας.
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διά Κέαν, Κόθων, Σύρον, Τήνον Μύκονον και Κρήτην.